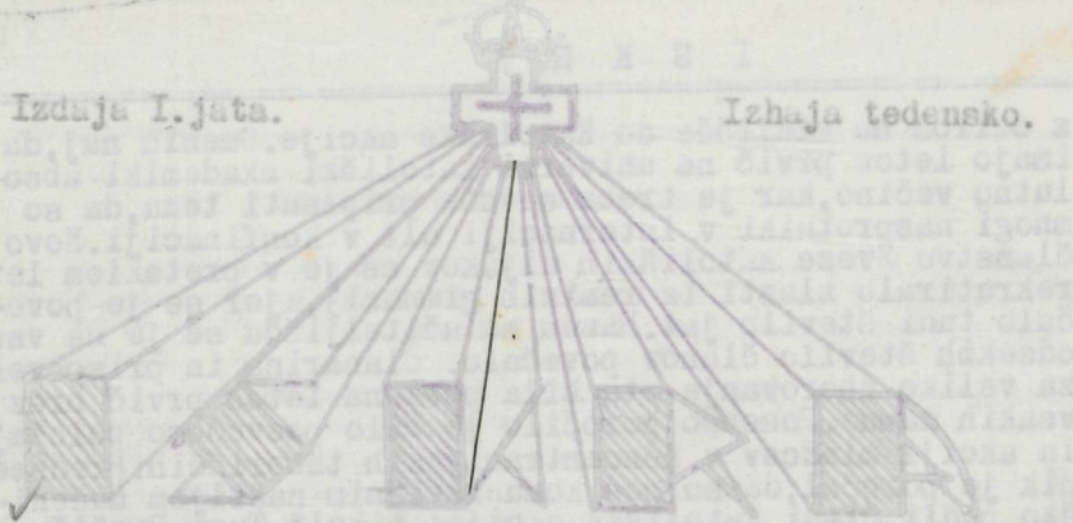

Izdaja I. jata.

Izhaja tedensko.

L;V.

Novo mesto 24. maja 1943.

Štev. 14.

NA VELIKEM ZBOROVANJU V LJUBLJANI.

Včasih smo se vsi novomeški mladci udeleževali vsakoletnega zborovanja v Ljubljani, a že lansko leto so nastopile take prilike, da ni bilo to več vsakemu mogoče. Zato smo priredili lani in letos veliko zborovanje doma, v Ljubljano pa smo poslali svoje zastopnike. Tako sta šla lani dva, letos pa kar sedem.

Zborovanje se je vršilo v frančiškanski dvorani. Rekolekcijo je imel, kakor prejšna leta, Prevz. Šeni. V prvem govoru je obravnaval pogoje in nagibe za vstop v katoliško akcijo. Poudaril je med drugim, da ne smemo pristopiti k mladcem zato, da bi tekmovali z drugimi skupinami, ki se bore za iste cilje, temveč iz prave apostolske gorečnosti, iz želje po pridobivanju neumrjčih duš za božje kraljestvo. V drugem govoru nas je opozarjal na nekatere kreposti, ki jih mora gojiti vsak mladec: Ljubazen do Boga in do bližnjega, potrpežljivost in učljivost. menil je tudi pomen čistosti. Nato je sledil sprejem novih članov in posvetitev Brezmadežnemu Srca Marijinemu. Po odmora so bila poročila o delovanju naše organizacije od lanskega velikega zborovanja. Referate so ponazorile preglednice o položaju na posameznih zavodih.

Avoir un idéal, c'est avoir une raison de vivre !

z ozirom na stališče do Katoliške akcije. Omenim naj, da imajo letos prvič na univerzi katoliški akademiki absolutno večino, kar je treba seveda pripisati temu, da so mnogi nasprotniki v internaciji ali v konfinaciji. Novo članstvo Zveze katoliških dijakov se je v preteklem letu rekrutiralo zlasti iz realnih gimnazij, kjer se je povečalo tudi število jat. Razen na učiteljskišču se je na vseh odsekih število članov povečalo. Članarina in prispevek za veliko zborovanje sta bila pobrana letos prvič brez vsakih zamud. Posebno poročilo je bilo posvečeno položaju in akciji mladcev v koncentracijskih taboriščih. Predsednik je poročal, da so pod komunističnim nasiljem mučeniško padli člani Katoliške akcije: Kikelj, Turk, Pavčič, brata Mravljeta, Nečemer, brata Novaka in Grozde.

Popoldne se je vršil slavnostni del zborovanja. Izmed pozdravnih govorov je zlasti želi odobravanje govorcek tovariša iz našega odseka. Prečitani so bili tudi pozdrav našega cerkvenega asistenta g. Wolbanga. Sledili so trije govori, ki so poudarjali mladčevsko nadnaravno usmerjenost in pogum, da vztrajamo v borbi do konca. Zborovanje je pozivila glasbena točka, nato pa je spregovoril g. Basaj. Izčrpano nam je podal lik pokojnega g. prof. Tomca, ustanovitelja in nesebičnega voditelja naše organizacije. Po tem govoru je predsednik zaključil zborovanje, s katerega smo se vrnili na svoje domove polni navdušenja in apostolskega ognja.

RELIGIJA OHRANJA DRŽAVO, VSE PA, KAR JE PROTI BOGU IN VERI, RUŠI DRŽAVO. TO VELIKO RESNICO, KI JO IZPRIČUJE ZGODOVINA, JE ŽE IZPOVEDAL NAJVEČJI GRŠKI MODRIJAN PLATON: "KDOR RELIGIJO UNIČUJE, RAZDIRA TEMELJE ČLOVEŠKE DRUŽBE IN RUŠI DRŽAVO."

Non sum natus praesentibus, sed futuris.

Izrek sv. Stanislava Kostka

Zahvala po sv. obhajilu. Najsrečnejši trenutki v življenju so trenutki, ko se človek, revna stvarca, združi z Bogom, ko Kristus na čisto božji način izkazuje človeku svojo neskončno ljubezen.

Ne bilo bi pa lepo, če bi ostali ob tej ljubezni brezbržni. Ljubezens vračajmo z ljubeznijo, ki zahteva, da se za milost sv. obhajila tudi zahvalimo.

Kdor nima Jezusu kaj povedati v zahvalo za angelski kruh, ta pač nima srca in pravega spoštovanja do sv. obhajila.

Morda boš rekel, da ne moreš preiščevati in da nisi zmožen notranje občevati z Jezusom. Vendar tako notranji razgovor ne zahteva, da ve kako razvitega duhovnega življenja. Treba je imeti le dobro voljo in Jezus bo sam govoril in razumel boš njegov glas.

Bodimo zato vestni in natančni, da nam bo sv. obhajilo v čim večjo duhovno rast in korist.

oooooooooooo 0 ooooooooooooo

Kramljanje o mojih najljubših knjigah.

/ Nadaljevanje /

Tisk je dandanes prva velesila, ki jo vsi svetovni nazori uporabljajo za svojo propagando. Knjiga je slika pisatelja samega; v njej se razodeva svetu. Dober pisatelj dviga in bogati svoj narod, slab pa ga ruši in peha v pogubo. Namesto, da bi imela mladina v knjigah bogastvo, ima pa gnaj in smrad, ki okuži še to, kar je dobro. Zelo je grešil v tem oziru liberalizem, ki je oznanjal svobodo govora in tiska. Svobodna umetnost, svobodna literatura! Toda kulturna zgodovina bo pisala, da smo mi v teh dneh spoznali, da je vse ustvaril zaradi sebe Gospod in da mu mora vse peti čast in slavo; tudi umetnost, tudi literatura! Laž je in hinavščina, če kdo trdi, da v kateri literaturi katoliška načela na veljajo, da mora biti literatura svobodna, zakaj svobode nikdar ni. Če ne služi Bogu in narodu, služi satanu ali pa lastnemu napuhu, kot je služila literatura

Od Boga je vsa kultura in k Bogu mora voditi !/Vat.k..

mnogih-žal tudi Slovencev. Nihče se ne more izgovarjati, češ jaz sem slovenski literat in kulturna zgodovina bo o meni pisala. Da, kulturna zgodovina bo pisala, da je bila to najbolj žalostna doba slovenske literature, ko se nekateri božje darove, ki so jih prejeli za to, da služijo z njimi Bogu in narodu, zlorabljali tako, da so zavajali slovensko mladino v boj proti Bogu in lastnemu narodu. Kulturna zgodovina jih bo obsodila in jih še obsoja...

Če torej knjiga tako vpliva na ljudi, je prav gotovo važno, kaj čitamo; posebno za nas dijake, up naroda. Kaj pa čitam najraje? Najraje vzamem v roke knjigo, o kateri vem, da mi bo koristila za življenje. Posebno sem vzljubil knjige dr. Tihamerja Thotha, tega velikega madžarskega pedagoga. Njegov "Karakter" mi nad vse ugaja, ker ravno tega, kolikor vem, med dijaki zelo manjka.

Kar se tiče romanov, se mi je zelo priljubil Sienkiewicz zaradi svojih zgodovinskih motivov. Od novejših slovenskih umetnin pa mi najbolj ugaja Jalen s svojimi deli, izmed katerih sem "Trop brez zvoncev" bral s pravim užitkom. Res, da nima bog ve kakšne ustvarjalne sile, vendar pa ob romantiki, ki je v tej knjigi, in preprostem ljudskem jeziku človek kar sanja...

Potrebno je, da si čim bolj izgladim svoj materin jezik, a obenem tudi nujno, da spoznam poleg šolskih predmetov tudi kaj drugega, česar mi šola ne nudi. Šola je danes v tem oziru, mi boste že oprostili-zelo enostranska. Da bi dobil dijak kakšen pogled na življenje, to se danes redko zgodi. Da bi sploh vedel, kaj pomeni danes socialno vprašanje, da bi znal razložiti moderne zmote in zablode, v katere današnja družba drvi, skratka, da bi sploh poznal probleme, ob katerih vsak dan takorekoč treščič vsega tega mi današnja šola ne da. Zato sem prisiljen, da si na ta vprašanja sam poiščem odgovorov. In v tem oziru skriva zbirka "Naša pot" neprecenljive zaklade; tja so pisali naši največji dahovi in dajali smernice našemu dijaštvu- tja je pisal naš veliki genij dr. A. Ušeničnik. In "Izbrani spisi" tega velikega sociologa mi postajajo ve dno bližji, vedno bolj domači, zakaj v njih se skriva zaklad, ki nam ga je dal ta veliki slovenski umetnik.

Dieu oulié, rien n'est digne de mémoire. /Carlyle/.